చదరంగం

ఆ వూరు పల్లెగాదు. ఆ వూరులోనూ చెట్లు చేమలుతోపాటు ఆవులు, కుక్కలు, నక్కలుతో పాటు మనుషులున్నారు.... మనుషులున్నారు కనక పాలించడానికి ప్రభువులుండాలి కనక ఆ వూళ్ళోనూ ప్రభువులున్నారు. కనక పార్టీలు, కక్షలు, కొట్లాటలు, వైషమ్యాలు తప్పవు గనక అవీ వున్నాయి!

ఆ వూరికీ మిగతా వూర్లతోపాటు ఎన్నికలొచ్చాయి. పార్టీలు బయలు దేరాయి! హడావిడి వచ్చింది. మిగతా పార్టీలమాట ఎలావున్నా ఆ వూర్లో చిన్నపరెడ్డి, బాపయ్యనాయుడు ఎదురెదురుగా పోటీపడ్తున్న పార్టీ ముఖ్య మైంది.

ఆ వూర్లో బాపయ్యనాయుడు, చిన్నపరెడ్డి, ఇద్దరూ సమబలులే! ఇద్దరూ వూరికి ముఖ్యులే! అంగబలం, అర్థబలం సరిసమానంగా వున్న వాళ్ళే: ఇద్దరి కిద్దరూ రాజకీయపు ఎత్తులు, పై ఎత్తులు తెల్సినవారే.

అంచేత వారిద్దరిలో ఎవరు నెగ్గుతారు అన్న విషయం గురించి వూర్లో ప్రజలు ఊహాగానాలు, చర్చలు ఆరంభించారు. ఊరు ఊరంతా వారిద్దరి పోటీ ఫలితాంగురించి ఆరాటంగా నిరీక్షిస్తూంది.

బాపయ్యనాయుడు నాలుగురోజుల క్రిందటే రంగంలోకి దూకాడు. హరికథలేపెటి, ఇంటింటికి కాన్వాసింగు ప్రారంభించాడు. నోట్లకట్టలు శనగ పప్పు బెల్లాలు మాదిరి పంచిపెడుతున్నాడు. సీసాలకొద్ది సారాయి రోడ్లమీదే పారుతూంది. దొరికినంతవరకు వోట్లు కొనాలన్న ఆరాటంతో బీద ప్రజానీకం గుమ్మాల ముందే చేతులు చాపుకుని కూర్చున్నాడు.

చిన్నపరెడ్డి రంగంలోకి దుమకలేదేమిటని అందరూ చూస్తూన్నారు. అలాంటి సమయంలోనే ఆయన కుడిభుజం అయిన కోటిగాడి హత్య వార్త!

తెల్లారేసరికి కోటిగాడి హత్య వార్త ఊరంతా పాకింది. అప్పుడే నిద్రలేచి వీధరుగు మీద పందుం పుల్ల నములుతున్న చిన్నపరెడ్డికి పాలేరు వాడు పరిగెత్తుతూవచ్చి కోటిగాడి హత్యవార్త అందించాడు. చిన్నపరెడ్డి ఒక్క క్షణం నోటమాట రాక స్థాణువై అలా వుండిపోయి ఆ తరువాత 'ఆ' అంటూ ఒక్క కేకపెట్టి చేతులో పందుం పుల్ల పారేసి పంచె ఎగలాక్కుంటూ వున్నవాడున్నట్టే పరిగెత్తాడు వీధిలోంచే!

కోటిగాడి శవం చుట్టు అప్పటికప్పుడే పెద్ద గుంపు తయారయింది. ఊరవతల చెరువుగట్టున కోటిగాడు ఘోరంగా హత్య చేయబడ్డాడు తల మీద ఏగునపంతోటో పొడిచినట్టుంది. బుర్ర చితికిపోయి నెత్తురు వరదలై గడ్డ కట్టింది. మొహం అంతా కారి గడ్డ కట్టింది. కనుగుడ్లు వెళ్ళు కొచ్చి భయంకరంగా వుంది మొహం. గోలు గోలున మొగుడి శవం మీద పడి మాలచ్చి గుండెలు బాదుకుంటూ ఏడుస్తోంది. గుంపుని త్రోసుకుని, దారి చేసుకుని ముందుకెళ్ళి పడ్డాడు చిన్నపరెడ్డి రొప్పుతూ. కోటిగాడిని ఆ స్థితిలో చూశాక ఒక క్షణం అలా స్థాణువులా నిలబడి ఆ తర్వాత 'కోటిగా' అంటూ అంత మనిషి చేతుల్లో మొహం కప్పుకుని క్రింద కూలబడిపోయాడు.

కోటిగాడు చిన్నపరెడ్డి నమ్మినబంటు, కుడిభుజం, మంత్రి, సలహాదారు అన్న సంగతి వూరందరికీ తెలుసు. అంచేత చిన్నపరెడ్డి అంతవాడు కోటిగాడి లాంటి వాడి కోసం విచారించడం వింత అనిపించలేదు ఎవరికీ! చచ్చిపోయిన కోటిగాడి వంక జాలిగా, రెడ్డివంక సానుభూతిగా చూశారు.

ఓ ఐదు నిమిషాలు గడిచాక తలెత్తాడు. యీ సారి అతని కళ్ళలో దుఃఖానికి బదులు క్రోధం చోటు చేసుకుంది. మూడో కన్ను విప్పిన శివుడిలా వున్నాడు.

"ఎవరురా యింత ఘోరం సేసారు? ఏ ఎదవలురా నా కోటిగాడ్ని యింత దారుణంగ్గా సంపేరు? అన్నెం పున్నెం ఎరుగని నా కోటిగాడ్ని సంపిన ఎదవలెవరో వాళ్ళ పట్టుకుని మూడు సెరువుల నీళ్ళు తాగించక పోతే నా పేరు సిన్నపరెడ్డే కాదు" అంటూ భీకరంగా ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

"నా మీద కోపం కసి వుంటే నా మీద తీరుకోవాలి. అంతేగాని ఏ పాపం ఎరుగని కోటిగాడేం సేసాడని ఆడ్ని సంపాల.... ఆడు నా మనిసవడమా ఆడి అపరాధం. ఆడు నా మనిషి, గూడెంకి నాయకుడు ఆడి మూలకంగా గూడెం ఓట్లన్నీ నా కొస్తాయనీ ఆడ్ని సంపేస్తే గొడవుండదని యింత ఘోరం సేస్తారా? చావుంటే బలా బలాలు తేల్చుకోవాలగాని యిలా మడిసిని అన్యాయంగా సంపేత్తార్రా!

"ఓట్ల కోసం, పదవులకోసం నిండు ప్రాణాన్ని యిలా ఘోరంగా తీయడం మడుసులు సేసేపనేనా!... కోటిగాడ్ని సంపించెవరో, ఎక్కడున్నా పట్టుకుని ఉరిశిక్ష వేయించిందాకా నేను నిద్రపోను" మళ్ళీ భీకరంగా ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

అప్పటిదాకా అక్కడున్న గుంపు అందరూ కోటిగాడి హత్య గురించి రకరకాలుగా అనుకున్నారు. ఎవరు చంపి వుంటారన్న విషయం ఊహాగానాలు చేశారు. యిప్పుడు చిన్నపరెడ్డి మాటలు విన్నాక వాళ్ళ సందేహం తీరిపోయినట్లయి అందరూ ఆశ్చర్యంగా గుండెల మీద చేతులు వేసుకున్నారు.

"ఏటి, ఇది బాపయ్యనాయుడి పనా!"

"ఓట్లకోసం యింత ఘోరం సేసాడా? ఓరి నాయనో మనిషిని సంపేయడమే ఓట్లకోసం!"

"కలికాలం మహప్రభో.... ఎంతకి తెగించారో" ఇంతకీ బాపయ్య

నాయుడే చేయించాడని ఏముంది ?" అంతా తలోమాట అనుకున్నారు. చిన్నపరెడ్డి అందరివంక చూశాడు.

మీ కింకా సందేహం ఏమిటి ? ఇది బాపయ్యనాయుడు పని కాక పోతే మరెవరి పనయ్యా సీమకైన అపకారం సెయ్యని కోటిగాడ్ని సంపేయడానికి ఎవరి కవుసరం వుందయ్యా.... ఆడు నా మనిసి. ఆడి మూల కంగా గూడెం ఓట్లన్నీ నా కేస్తారు. ఆడ్ని సంపేసి, డబ్బాశ చూపించి ఆళ్ళం దరిని అటు తిప్పుకోవచ్చని ప్లానేసాడు, యింత ఘోరం సేసాడు" విడమర్చాడు.

అందరూ ఒప్పుకున్నట్టు తల లాడించారు "యింత పని సేసిన ఆళ్ళని పట్టుకుని పోలీసుల కప్పగించందే నేనూరుకోను. ఒరే పోలిగా, గమ్మున పోలీసు స్టేషనికి పరిగెట్టి యిక్కడ హత్య జరిగిందని ఇనస్పెక్ట రుని వెంట బెట్టుకురా, ఆ ... ఆ తోవనే మన ప్రెసు రిపోర్టరు మూర్తి బాబుని కూడ వెంటబెట్టుకురా.... యీ దగుల్బాజీల పని పేపర్లో ఏయించి లోకానికి సెప్పాల...." కోపంతో వణికి పోతూ అన్నాడు రెడ్డి పోలి గాడు పరిగెత్తాడు.

కాస్త కోపం దుఃఖం సర్దుకున్నాక మొగుడి శవం మీద పడి హృదయ విదారకంగా ఏడుస్తున్న లచ్చి దగ్గిరకి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు రెడ్డి. కామందుని చూసి మరింత శోకాలు పెట్టసాగింది లచ్చి "ఓరి నాయనో ఓరి దేముడో, నా నే సెర్లో పడనో దేముడో, నాకేటి దిక్కోరో, నేనేం సేతునే నన్నన్నాయం సేసినోడో దేవుడో" ఏడుస్తున్న లచ్చి వంక జాలిగా చూ పై పంచతో కళ్ళొత్తుకున్నాడు రెడ్డి.

'వూరుకో లచ్చి.... వూరుకో ....యింక ఏడ్చి లాభం ఏటే, సూడు ... నీ మొగుణ్ణింతే నీకు తెచ్చి యీయ లేను గానీ నీకు, నీ పిల్లలకి ఏ లోటు రాకుండా నే సూత్తాగా ....ఏడవకు' అంటూ ఓదార్చాడు

అర గంటలో పోలీసు ఇనస్పెక్టరు వచ్చాడు. చిన్నపరెడ్డి ముందుకు వెళ్ళి సంగతంతా విశదీకరించి తన అనుమానం వివరించాడు. యీ కేసుని ఆషామాషీగా తీసుకుని వదిలేయకూడదని, తన స్వంత కేసనుకుని ప్రయత్నించి హంతకులని పట్టుకోవాలని చెప్పాడు. ఇనస్పెక్టరు అంతా విన్నాడు. చుట్టూవున్న మనుష్యులనీ ప్రశ్నించాడు. పోలీసు ఫోటో గ్రాఫరు ఫోటోలు తీసుకుంటూన్నాడు. అసలు అంత ఉదయాన్నే చెరువు గట్టుకి ఎందుకు వెళ్ళాడని ప్రశ్నించాడు.

"రోజూ సీకట్నే ఆడు సెరువుగట్టుకాడకి బయలు కెడతాడు బాబూ! అట్నించొచ్చి గంజి తాగి బాబుగారింటికి పనికెల్తాడు. యీ పొద్దు సెరువు గట్టు కాడ కెళ్ళినాడు ఎంతకీ రాకపోతే అట్నించటే బాబుగా రింటికెళ్ళి పోనా డనుకున్నాను... గానీ యింత ఘోరం జరిగి పోనా దనుకోలేదు" లచ్చి మళ్ళీ గొల్లుమంది.

ఇనస్పెక్టరు వివరాలన్నీ రాసుకుని బాపయ్యనాయుడిని కలవటానికి బయలుదేరాడు.

శవ పరీక్ష ముగిశాక పోలీసులు శవం అప్పగించాక చిన్నపరెడ్డి పెద్ద ఎత్తున ఆర్భాటంగా కోటిగాడి శవాన్ని దహనం చేయడానికి దగ్గరుండి అన్ని ఏర్పాటులు చేశాడు. లారీ తెప్పించి పూలదండలు కట్టించాడు. కోటిగాడి శవంమీద పూలు జల్లాడు. ఊరంతా ఊరేగించి దగ్గరుండి మరీ దహనం చేయించి కోటిగాడి మీద తనకున్న అభిమానాన్ని చాటుకున్నాడు.

* * *

పోలీసు ఇనస్పెక్టరు బాపయ్యనాయుడి దగ్గిరికి వచ్చేలోపలే ఆయన అనుచరులు కోటిగాడి హత్య వార్త అందించేశారు. చిన్నపరెడ్డి అన్న మాటలన్నీ పొల్లుపోకుండా చెప్పారు. ఆ మాటలు విన్న నాయుడు మొహం చిట్లించాడు.

"ఏటి, మనం సంపింసినాం అంటున్నారా? ఏడిశాడు ఎదవ! కూసుకోనీ మనకేటి నట్టం? మనం సంపడం అడు సూశాడా? సాచ్చికం ఏదన్నా సూపమను లంజి కొడుకని... ఆడే మాటంటే అదే రైటా ఏటి? ఆడి మాటే సెల్లిపోతా దనుకుంటున్నాడుగా మోసు....ఆడు, నేను మాటంటే సెల్లిపోదు కోర్టులో... సాచ్చికం వుండాలి సాచ్చ్యం" అంటూ కోపంగా కొంతసేపు, నిర్లక్ష్యంగా కొంతసేపు మాట్లాడాడు.

ఇనస్పెక్టరు వచ్చి అడిగినా అదే చెప్పాడు: ఆడి మాట లట్టుకుని అనవసరంగా నామీద నేరం ఎట్టారంటే నేనసలే, మంచోడ్నిగాను... జాగ్రత్త, మీపని సెవుతాను; పరువునట్టం ధావా ఏస్తాను, ఆ ఎదవ ఏదో కూసినంత మాత్రాన ఆడి మాటలట్టుకుని నాకాడకి వస్తారా.... నేనే సేసానని నడానికి సాచ్చ్యం వుంటే సూపండి ఆడు మీరు! అంటూ దులిపి వెళ్ళాడు.

ఇనస్పెక్టరు ఏం చెయ్యాలో తెలియక బుర్ర గోక్కున్నాడు. అఖరికి ఆలోచించి బాపయ్యనాయుడి పార్టీలో జమా జెట్టీలలాంటి ఇద్దర్ని అనుమానితులుగా అరెస్ట్ చేసి తీసికెళ్ళాడు.

* * *

కోటిగాడు చనిపోయిన పదకొండో రోజున ఊర్లో కోటిగాడి ఆత్మ శాంతికి సంతాప సభ జరిపించాడు రెడ్డి. అతని ఆత్మ శాంతికి ప్రార్థనలు చేశాడు. అన్న మాట ప్రకారం కోటిగాడి పెళ్ళానికి వెయ్యిరూపాయలు ఇచ్చాడు. గుడిసె వేసుకోడానికి డబ్బిచ్చాడు. ...కోటిగాడి కొడుక్కి ఎవరితోనో చెప్పి బంట్రోతు పని వేయిస్తానన్నాడు.

చెప్పినవన్నీ చేసి మాట నిలబెట్టుకుని కోటిగాడి మీద తనకున్న అభిమానంతోపాటు అతని దయార్ద్ర హృదయాన్ని కూడా చాటుకుని నలుగురిచేత ఔ ననిపించు కున్నాడు రెడ్డి.

* * *

ఎలక్షన్లు వచ్చాయి ... వెళ్ళాయి !

పాతికవేలు కర్చుపెట్టిన బాపయ్యనాయుడు చిత్తుగా ఓడిపోయాడు. మూడువేలు మాత్రం ఖర్చు పెట్టిన చిన్నపరెడ్డి ఘనవిజయం సాధించాడు.

కోటిగాడి హత్యకేసు కాలగర్భంలో కలిసిపోసాగింది.

* * *

విజయోత్సాహంతో మెడలో పూలదండలతో అభిమానుల, ఆప్తుల అభినందనలు అందుకుని, ఆనందంగా గర్వంగా యింట్లోకి అడుగుపెట్టిన చిన్నపరెడ్డి లోపల వరండాలో కూర్చున్న వీరిగాడ్ని చూడగానే ఆయన మొహం అంతవరకు పెట్రోమాక్సు లైటులా వెలుగుతున్నదల్లా ఆముదం దీపంలా మారిపోయింది. నుదురు చిట్లించి తీక్షణంగా చూశాడు.

వీరిగాడు మునిముసి నవ్వు నవ్వుతూ దండం పెట్టాడు.

"ఏరా ఇలా వచ్చావు ?" అన్నాడు పళ్ళబిగువున రెడ్డి.

"ఓసారి తమ దర్శనం సేసుకుందావని, తవరు ఎలచ్చన్లో నెగ్గారు గందా అని...." అంటూ వెకిలి నవ్వు నవ్వాడు.

"ఊఁ....చూశావుగా... యింక వెళ్ళు" కఠినంగా అన్నాడు.

"దొరా !" నసుగుతూ బుర్ర గోక్కున్నాడు వీరిగాడు.

"ఊఁ....ఏమిటి ?" తీక్షణంగా చూశాడాయన.

"దొరా! యింట్లో చాలా కష్టంగా వుంది. జరుగుబాటు ....ఏదన్నా యిప్పించాలి దొరా" అన్నాడు.

"ఇచ్చాగా, యింకో ఏమిటి ?"

"అది సరే దొరా, కష్టం చాలదు దొరా.... ప్రాణాలకి తెగించి, మూడో కంటివాడికి తెలియకుండా...."

"పీరిగా !" మధ్యలోనే గర్జించా డాయన. "నోర్మూయ్ చంపేస్తాను నోరెత్తావంటే" మధ్యలోనే అరిచాడు. కాసేపు తీక్షణంగా పీరిగాడిన్ని చూస్తూ ఆలోచించి లోపలికి వెళ్ళి, అంతలోనే తిరిగి వచ్చాడు రెడ్డి. చేతిలో వున్న ఐదు పచ్చ నోట్లు పీరిగాడి చేతిలో పెడుతూ మింగేసేట్టు చూశాడు.

"ఒరేయ్ పీరిగా, నోరెత్తి మరోమాట మాట్లాడావంటే చంపేస్తాను ... యీ సంగతి మూడో మనిషికి తెలిసిందన్న సంగతి నాకు తెలిస్తే ఆ రోజుతో నీ చావు మూడిందన్న సంగతి గుర్తుంచుకో ! ... ఈ వంకతో మళ్ళీ యీ ఇంటి గుమ్మం తొక్కితే నీకు భూమ్మీద నూకలు నిండుకున్నా యన్న విషయం తెలుసుకో ! పిచ్చిపిచ్చి వేషాలు వేద్దా మనుకుంటున్నట్టు న్నావుగాబోలు యీ సాకు అడ్డం పెట్టుకొని నే నెవరో తెల్సుగా! జాగ్రత్త. వెళ్ళిక్కడ నించి.... మళ్ళీ నాకంటికి కనిపించకుండా... ఫో....ముందు-!" కోపంతో వణికిపోతూ వేలుపెట్టి గుమ్మం చూపించాడు రెడ్డి.

పీరిగాడు ఆ కోపానికి బెదరకుండా, నక్క వినయం చూపిస్తూ, వంగి దండంపెడ్తూ.... 'నాకు తెల్దా దొరా తమ సంగతి' అంటూ ఓ నవ్వు విసిరి వెళ్ళిపోయాడు బయటికి.